

Helytállnak az olajbányászok

A Dél-Alföld területe ma Magyarország legnagyobb jelentőségű szénhidrogén lelőhelye. Dunántúlról néhány év alatt a szegedi medencére — Üllésre, Szankra, és Algyőre — tolódot át a hazai olajbányászat súlypontja: Magyarország kőolajkincsének 50 százalékát, földgázkincsének 95 százalékát már az Alföldön tárták fel. Még egy jellemző adat az alföldi olajbányászatról: Algyőn a közelmúltban 500 millió forintot fordítanak az olajbányászat fejlesztésére.

Az eddig feltárt lelőhelyek száma növekszik, a kutatások egyre gyorsabb ütemben haladnak. A magyar olajipar azt a célt tűzte maga elé, hogy 1970-ig a hazai energiahordozók közül a kőolaj és földgáz arányát 39 százalékra növelje. Ez a cél egyben az olajipar felajánlása a IX. pártkongresszus tiszteletére. Az ígéret teljesítésében a legnagyobb feladat a szegedi medence olajbányászainak jutott.

Megsokszorozódott erővel

Néhány adat a szegedi olajbányászat 1966-os fejlődéséről. Egy év alatt ötről tizennégyre emelkedett a fúróberendezések száma, s ezzel egyenes arányban megnőtt az olajbányászok létszáma is, ma már eléri a hatszáz főt. A gépekkel és emberekkel egyaránt meg erősödött szegedi üzemegység kiváló eredményeket ért el az elmúlt időszakban. Az algyői mezőn több mint húsz új kutat fúrtak. Sikeresen, mindegyikből olaj vagy gáz tört fel. Munkájukat ezenkívül az is dicséri, hogy az országos fúrási átlaghoz képest mélyebb, 2800—3000 méteres kutatokat biztonságosan kiépítették. Ez az eredmény annál is értékesebb, mert Szeged környékén sok probléma akadályozza az olajbányászok munkáját. Nehezek a terepviszonyok, a nagy mélység következtében jóval magasabb hőmérséklettel találkoznak, nagyobb a túlnyomás. Az sem lebecsülendő, hogy az algyői olajmező már több ezer tonna olajat adott a népgazdaságnak, holott ebben az évben még nem tervezték ilyen mennyiség kiaknázását.

Lendületes versenyben: egy új olajkút

A kitűnő eredményeknek nincsenek titkai. A szegedi

olajbányászok körében az MSZMP IX. kongresszusa tiszteletére lendületes munkaverseny bontakozott ki. A kutak mellett dolgozó brigádok kivétel nélkül a szocialista címért küzdenek. éves felajánlásaik elérik a 2,2 millió forintot. A munkaversenyre jellemző, hogy ezt a felajánlást eddig már 85 százalékra, azaz 1,8 millió forint értékben teljesítették is, és az év végére valószínűleg jelentősen túlszárnyalják vállalásaikat.

A nehéz körülmények között Tóth Gyula, Kiss Ferenc és Szabó József főfűrómesterek brigádjai állták meg legjobban helyüket. Ők kereken kétezer méterrel „adtak többet” ígéreteiknél, azaz ennyivel teljesítették túl felajánlásaikat. A kiváló eredmény összességében egy „ráadás” olajkutat jelent!

A reális célkitűzéseket tartalmazó munkaverseny segítette hozzá a szegedi

üzemegységet ahhoz, hogy első féléves tervét 104,6 százalékra teljesítse.

Anyagi és erkölcsi megbecsülés

A szocialista munkaverseny legjobbjait széleskörű erkölcsi és anyagi elismerésben részesítik. Ebben az évben április 4-e és a bányásznap tiszteletére több száz olajipari dolgozó kapott elismerő oklevelet, jelvényt, miniszteri és kormánykitüntetést, az alföldi olajbányászok 1,3 millió forint jutalomban részesültek. Az idei bányásznapon két szegedi fűrómester miniszteri kitüntetést s az élenjáró olajbányászok 140 ezer forint jutalmat kaptak.

Az olajipari dolgozók itt az Alföldön, ahol ez a szakma csak néhány éves múltat tekint vissza, úttörő munkát végeznek. Sok szociális probléma, különösen a lakásgond vár előbb-utóbb megoldásra.

MATKÓ ISTVÁN

Már 35 ezer mázsa vetőmagot fertőtlenítettek

A biztonságos gabonatermesztés egyik előfeltétele a vetőmag gondos, szakszerű csávázása. A szegedi járás közös gazdaságai is megállapodásokat kötöttek a megyei növényvédő állomással a vetőmag nagyüzemi fertőtlenítésére. A gépek először a deszki termelőszövetkezetekben álltak munkába, majd a járás többi tsz-ében csávázták le a vetés megkezdéséhez szükséges gabona vetőmagot. A növényvédő állomás ugyanis két ütemben végzi a munkát, először minden tsz-ben lecsáváz 300—400 mázsa vetőmagot és utána kerül sor az összes mennyiség fertőtlenítésére. Most az első munkakörűt befejezése után ismét Deszken dolgoznak a csávázógépek.

A megyében mintegy 120 ezer holdhoz elegendő gabona vetőmagot fertőtlenítettek és összesen 12 nagyüzemi gép folytatja a munkát. Eddig 35 ezer mázsa vetőmagot csáváztak. Egy berendezésnek napi 300—400 mázsa a teljesítménye. Több közös gazdaság ugyan programjába vette a házi csávázást, de a szakemberek nem tartják ezt a módszert a leghelyesebbnek. A kisüzemi vetőmagfertőtlenítés

ugyanis azzal a veszéllyel jár, hogy nem pusztulnak el teljes mértékben a kártékony gombaspórák. Ez viszont a jövő évi termés rovására mehet.

A szakembereknek az a tanácsuk, hogy minden közös gazdaság az állami vetőmagfertőtlenítő szolgálat munkáját vegye igénybe.

Az alsóvárosiak jól választottak

Alsóvároson is megtartották a vezetőségválasztó párttaggyűlést. Ebben az alapszervezetben, amely az egész harmadik kerületre kiterjed s zömében nyugdíjasokból áll, 109 kommunista él, végzi mindennapi felvilágosító munkáját, hirdeti a párt igazát. A nyugdíjasok között mindenféle foglalkozású ember megtalálható, legtöbb azonban a vasutas nyugdíjas.

Ismét rájuk esett a választás

Amikor az újonnan megválasztott vezetőség névsorát átnézték, önként adódott a kérdés:

— Talán csak nem azért választották meg most megint Faragó Jánost párttitkárnak, mert ő is vasúti dolgozó?

Szó sem lehet róla, siettek a válaszal a pártszervezet tagjai: a párttitkáruk ugyan a MÁV igazgatóság alkalmazottja, de ennek semmi köze nincs a megválasztáshoz. Különböző a hét tagú vezetőség változatlanul azokból a személyekből alakult, akik megelőzőleg irányították az alapszervezet munkáját. Közülük van olyan, mint Halász László elvtárs, aki csaknem másfél évtizede tagja a pártvezetőségnek, vagy Széll Sándor elvtárs, aki

Új népművelési évad — új feladatok

Tanácskozás a népművelés korszerű formáiról

Előrelépett-e a népművelés Szegeden? Milyen lényeges problémákat hozott az elmúlt évad és milyen fontosabb feladatok várnak népművelésünk „szakmunkásaira” az 1966—67-es szezonban? — ezekre a kérdésekre keresett választ tegnap a Juhász Gyula Művelődési Otthonban a Szeged m.j. városi tanács vb művelődésügyi osztálya által rendezett évadnyitó népművelési tanácskozás. Az értekezleten megjelent Papp Gyula, a Szeged m.j. városi tanács vb elnökhelyettese és Szabó G. László, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa is. Bevezető referátumot Radnóti Tamás, az m.j. városi tanács vb művelődésügyi osztálya népművelési csoportjának vezetője tartott, majd széleskörű vita alakult ki az időszerű kérdésekről.

Új szemlélet

Az utóbbi években úgy tűnt, mintha a népművelési munka stagnálna. Az ok: bizonyos objektív tényezők egészen újszerű problémákat, feladatokat jeleztek. A televízió rohamos elterjedése, a fokozottabb ütemű könyvvásárlások, folyóiratok, heti- és napilapok előfizetőinek növekedése, ha lassabban is, de mindenekelőtt szélesedő rádióhallgatás — mind-mind egy újfajta, korszerűbb népművelési munkát sürget. A probléma népművelési szinten úgy jelentkezik, hogy egyre több család teremti meg saját

otthonában, maga számára a művelődési igényeit részben, vagy akár teljes egészében kielégítő eszközöket, így mind kevesebben „szorulnak rá” a művelődési otthonok, könyvtárak, különféle rendezvények, TIT-előadások hasonló „szolgálataira”. Miért néznek a művelődési házban televíziót, ha otthon is megtehetem? Miért olvassak, miért rádióznak, miért néznek filmet, forgassak újságokat ott, mikor saját lakásomban, kényelmesebb környezetben is hozzájuthatok mindezekhez? Sokan teszik fel így a kérdést önmaguknak, s az eredmény nem egy esetben a művelődési otthonok elnéptelenedése. A mérleg másik serpenyőjében pedig a művelődési házak felszerelése, korlátozott tárgyi feltételei nem képesek lépést tartani a lakosság igényeivel. Az ellentmondás feloldása tehát csakis valamiféle újszerű népművelési szemlélet lehet, mely megteremtí az összhangot a különféle szórakoztatási intézmények és közönségük között. Az értekezlet ennek a korszerűbbé váló népművelési szemléletnek legfontosabb rugóit igyekezett feltárni, s olyan, részben már elért eredményeket, javarészt még megoldásra

váró feladatokat jelzett, melyeknek a népművelés perspektíváját nemcsak az 1966—67-es évadra, hanem további évekre is meghatározza.

Bírálatok

Eredmények és feladatok. Ezek szerepeltek a tanácskozás középpontjában néhány kritikai észrevétel kíséretében. A bírálat első sorban a világnézeti nevelőmunkának szólt. Továbbra is hiányos a népművelés egészét átható marxista világnézet. Az előadásokon, rendezvényeken, könyvtári tevékenységekben folyó politikai és világnézeti munka gyakran elvont, nem kapcsolódik szervesen az időszerű társadalmi, gazdasági, erkölcsi és esztétikai problémákhoz. Hiányzik a helyi jellegű, konkrét kérdések bátor felvetése és bizony nem eléggé céltudatos és rendszeres a könyvekkel, vetítésekkel, tájékoztatókkal, ankétokkal, a népművelés eszközeivel ható ateista propaganda. Az ismeretterjesztés tematikájában szerény helyet kapnak a nacionalizmus káros eszméi ellen küzdő előadások, s ha vannak is ilyenek, nincs ezekkel kapcsolatban konkrét vita. Az új évad feladatai között kiemelkedő szerep jut a politikai felvilágosító, tájékoztató munkának. Ezen belül az általános kül- és belpolitikai kérdések mellett időszerű helyi — városi, üzemi, hivatalt — problémákra is magyarázatot kell adni. Ebben a munkában segítséget kínálnak a Hazafias Népfőnt politikai beszélgetései, estjei, az erősödő lakóbizottságok és tanácsági beszámolók.

Politika a klubokban

A politikai ismeretterjesztésben különösen fontos a társadalmi és tömegszervezetek együttműködése. Komoly lehetőséget kínál ennek ebben a munkában a kis közösségek, körök, klubok, mert leginkább itt valószínűleg meg az aktív, közvetlenül ható politikai nevelés. Tovább kell javítani a művelődési otthonokban, könyvtárakban és valamennyi tanács népművelési intézményben, társadalmi és tömegszervezetben a hírlap és folyóiratolvasás lehetőségeit. Annál is inkább, mivel erre a célra az illetékesek egyre kedvezőbb anyagi és tárgyi feltételekkel rendelkeznek. A közművelődési könyvtárakban különös gondot kell fordítani a legújabb ideológiai, politikai irodalom beszerzésére, az állomány fejlesztésére.

Ilyen és ehhez hasonló tennivalókat vitattak meg az évadnyitó tanácskozáson. Felmerült a helyismereti szakkörök, a honvédelmi nevelőmunka fejlesztése, az ismeretterjesztés belső arányainak további javítása, a TIT-munka szélesebbkörű kiterjesztése az üzemek és termelőszövetkezetek körében, az alacsonyabb műveltségi szintű fizikai dolgozók fokozottabb bevonása a könyvtárakba, a színház, mozik, műkedvelő művészeti mozgalmak, kiállítások és egyéb rendezvények munkájának egész sor népművelési feladata. Az elhangzottak minden bizonnyal hasznos utatvalóul szolgálnak a népművelés „szakmunkásainak”.

Kondorosi János

Koreai-magyar barátsági nap Mórahalmon

A Hazafias Népfőnt Csongrád megyei elnöksége a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kikiáltásának 18. évfordulója alkalmából holnap, szombaton koreai-magyar barátsági napot rendez Mórahalmon. Az ünnepi alkalomra Szegedre, illetve Mórahalomra érkezik Szon Za Rjong, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövete.

Koreai vendégeink ellátogatnak többek között a helybeli Haladás Tsz-csoport új szőlő- és gyümölcsültetvényeire, majd pedig a művelődési házban barátsági gyűlésen vesznek részt, ahol dr. Kulka Frigyes egyetemi docens a KNDK életéről tart ismeretterjesztő előadást. Az ezt követő barátsági esten filmet mutatnak be a testvéri koreai nép életéről.

1918-as kommunista. A többiek is mind kipróbált, köztisztisletnek örvendő pártmunkások, akik eredeti foglalkozásukra való tekintet nélkül eddig is lelkiismeretesen képviselték a párttag-ság, sőt az egész lakosság érdekeit.

A megbízatás: szívügy

S hogy mennyire nem öncélú, hanem társadalmi érdek a jól irányított pártszervezet, azt éppen az alsóvárosiak példája bizonyítja. Az idős párttagok szívügyüknek tekintik a pártmegbízatást, amit a különböző tömegszervezetekben és tömegmozgalmakban végeznek. Két nőtanács is működik ezen a területen s különösen a hatyastelepi asszonyok tevékenységéről sok szó esik várososszerte a társadalmi munkák végzésében, emlékeztetés összejövetelek rendezésében elért sikereik miatt. A Vöröskereszt egészségügyi és tisztasági akciói olyan eredményesek már évek óta, hogy a harmadik kerület e tekintetben mindig vezet a kerületi versenyben. A népfőnt a tanácsági választásokban, pótválasztásokban, a lakóbizottságok szervezésében működött közre hatékonyan. E munkákban mindig kimutatható a párttagok, a pártszervezet aktivitása, szervező ereje.

Faragó János, az újonnan megválasztott párttitkár is ezekről a dolgokról beszélt, amikor munkájukról érdeklődtem.

— Nem látványos sikerek jelzik a mi tevékenységünket. Hiszen a területi pártmunka egészen más követelményekkel jár, mint egy szervezett üzemben vagy hivatalban.

A még mindig fiatal, de már fehér hajú Faragó elvtárs szinte pártba lépése óta, 1945-től kezdve aktív pártmunkás. Előbb Makón, előző lakóhelyén volt párttitkár, azután Szegedre kerülve az egyik alsóvárosi pártszervezet instruktora volt, 1952 óta pedig a már egy alapszervezethez ötvont alsóvárosi kommunista párttitkára.

— Tizennégy éve? Ennyi